Írta: Varjú Katalin
2014. november 01. szombat, 07:53 - Módosítás: 2014. november 01. szombat, 07:57

Egy volt,és még mindíg csak egy fehér varjú van aki, hol itt, hol ott felbukkan a feketék között. Méregeti őket, kémlelgeti, hisz azok nem az övéi. A feketék is nézegetik méregetik, biz ez nagyon elüt tőlünk.

Ritka mint a fehér holló? Lehet egy fehér varjú is a feketék között, nemde. Egyik is madár, meg a másik is madár. Kérdés csupán annyi: Madár a jómadarak közt? Netán jómadár a madarak közt?

Volt mit tenni, hogy a sok fekete elfogadja,másságával együtt befogadja a fehéret, ha csak időlegesen is. Pedig hát neki is két szeme, két füle meg egy csőre van. Az is feltűnt, hogy a fehér más hangon szóllalt meg. Határozottan, mégis másképp. Halkabban, esetleg másról károgott. Sokat kóborolt, nyughatatlan egy varjú volt. Néha túl kellett harsognia a tömeget ,hogy jelenlétét észrevegyék. Amikor ez megtörtént a sokaság mindíg elcsitult. Hallani akarták hogy miről csörrög? Talán rájöttek valamire? Igazodik, megváltozik? Nem! Nem! Miért is kéne, hogy megfeleljen egy fehér a feketéknek? A fehér kitartott amellett, hogy önmaga legyen.

A feketék sokat rikácsoltak, vitatkoztak. Mit is akarhat mégis ez a fura madár hol itt, hol ott, hol amott a mieink között ?

Az erőegyenlőtlenséget mindkét fél hamarosan felismerte.

Esteledvén mindenki a saját fészkébe vonult. Senki sem kérdezte a másikat, hol bújik meg éjjelre. Csupán a fehéret izgatta, vajon hova tűnnek a többiek sötétedés után.Tudta, hogy ezek a varjak nem időszakos vendégek arrafelé. Valahol lenniük kell, ahova nagyon gyorsan behúzódnak. Azt is tudta, hogy ott nincs hölgyválasz, meg hogy már inkább a települések közelében költenek.

Törte is a fejét eleget. Mi van akkor, ha van köztük vetési varjú, aki a szomszéd kukoricáját is

kiforgatja? Netán vannak köztük dolmányos varjak is, ők még kukáznak is. Van ami van, egy biztos. Csoportos az életmódjuk. Minden esetre elvonult az ő“ fehérvarjú“ fészkébe tovább elmélkedni.

Egy varjú, legyen az bármilyen fajtából való, gondolkodási képességgel rendelkezik. Bizony ám! Ez hamarosan be is igazolódott. A fehéret próba elé állították a feketék. Elárulja vajon, hogy tönkretettük a szomszéd veteményét, tudatja az illetékesekkel, hogy szétszórtuk a szemetét? A fehér varjú csak nem szóllall. Nyitva volt a szeme is a füle is, de száját nem nyitotta. A feketék fészkeihez közelített, már nem először. Na, ő nem szarka,hogy lopjon. Nem is fészekfoglalás céljából tette. Egy idő után már nevet is adtak neki a feketék. Igaz a kapott név egyáltalán nem illett rá. Almának nevezték. Nem volt sem gömbölyű, sem piros, sem kicsi. Éppen, hogy tőlük sokkal nyúlánkabb a súlyuknak meg talán csak a fele.

Aztán kibújt a szög a zsákból. Eleinte álnév volt, hogy senki se tudja kiről csörrögnek a feketék. Ugyanakkor azért ez a név, mert olyan ennivaló ez a“ fehér jómadár“. Aztán meg ,hogy az övéik között senkit sem hívtak így. Ezután már csak az általuk keresztelt nevén, Almának szólították a jövevényt. Észrevétlenül vált a tiszteletbeli testvérükké, kívülállóak részére beazonosíthatatlan egyéniséggé. Ezt a tényt gyorsan szétkárogták a feketék, itt is, ott is meg amott is. Mert nagy ám a varjak sokasága.

Most pedig elárulom, hogy én vagyok Alma a cigányok fogadott tesója.